

NAŠI OBČINI SE OBETAJO

Boljši časi za atletiko?

Znano je, da so pogoji vadbe v naši občini izredno slabi. Tisoč metrov naokrog sta beton in asfalt, ki, kot je znano, nista primerna za vadbo. Te neugodne razmere so se vse do letošnjega leta odražale v pičli udeležbi in slabih rezultatih. Tako kot vrsto let je tudi letos ObZTK organizirala atletsko prvenstvo. Organizatorji so bili nemalo presenečeni, ko se je na stadionu v Šiški zbralo preko štiristo tekmovalcev. Sodelovala so namreč vsa ŠSD osnovnih šol in to v konkurenci za tekmovalce Pionirski atletski pokal. Množična udeležba, tekmovalni duh in mladost so povzročili, da so tudi sodniki opravili svojo dolžnost prizadevnejše, zakar jih moramo še posebej pohvaliti, saj so sodili

učenci, člani ŠSD sami – odrasli so jim pri tem samo pomagali. Na koncu smo ugotovili, da se je množični prire-

ditvi priključila tudi kvaliteta, ki je do sedaj na tovrstnih prireditvah v naši občini nismo bili navajeni. Spomnimo se pregovora, da ena lastovka še ne prinese pomladi – pa vendar, ali nam vse to, kar smo videli 14. maja na stadionu v Šiški, ne daje realne podlage za optimistična razmišljanja o nadaljnjem razvoju atletike v naši občini, ko so nas rezultati in udeležba prepričali, da znajo tudi naši učitelji dobro delati, njihovi učenci pa tekmovali kot pravi, odrasli atleti. Torej jim lahko zaželimo v imenu nas vseh: le tako naprej!

Na osnovi rezultatov občinskih prvenstev so sestavili tudi 48 člansko atletsko reprezentanco ljubljanskih šol, v kateri je kar 27 tekmovalcev iz občine Center. **B. Z.**

ŠESTI KRIŽ MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA »TINE ROŽANC«

S koncertom proslavili visok jubilej

Mešani pevski zbor »Tine Rožanc«, ki deluje v okviru železničarskega kulturno-metniškega društva z istim imenom, je 24. maja s koncertom v Stekleni dvorani na Pražakovi ulici proslavil svojo šestdesetletnico neprekinjenega delovanja. Tako visok jubilej je za zbor takšne vrste, ki združuje ljudi iz delovnih organizacij, v njem niso samo železničarji, pač pa številni drugi – precejšnja redkost. Danes zbor z bogato in dolgo zgodovino šteje petindvajset članov, že trideset let pa ga vodi neutrudni dr. FRANCE PERGAR.

Začetki zbora segajo še v leto 1911, ko je v Trstu »Zveza Jugoslovanskih železničarjev« hotela poživiti kulturno delo svojih članov in je ustanovila svoj pevski odsek. Člani takrat maloštevilnega zbora so bili zavedni tržaški Slovenci. Med prvo vojno je delo-

vanje zbora zamrlo, leta 1919 pa je zbor spet zaživel, in sicer v Ljubljani pod vodstvom prvega zborovodje Franceta Podbregarja. Za njim so »Slogaše« – tako so se takrat člani društva imenovali – vodili: Mirko Premelč, Heri Svetel in potem še Vasilij Mirk.

Vsa ta dolga leta je zbor uveljavljal kulturne težnje železničarjev in sodeloval na brezštevilnih kulturnih prireditvah ter prirejal tudi samostojne koncerte.

Kar se množičnosti tiče, je zbor poznal boljše čase od sedanjih. Prav tako niso ravno zadovoljni s starostno strukturo članov in članic, saj jim primanjkuje mladih, svežih glasov, ki bi nadaljevali častno tradicijo zbora, ga okrepili in pomladili.

Načela profesorja Vasilija Mirka, njihovega dolgoletnega vodje, da »nazaduje vsak, kdor ne napreduje in se ustavi na svoji poti« člani pevskega zbora »Tine Rožanc« ne jemljejo samo kot na papir zapisanega. Zato so veseli slehernega mladega ali pa tudi ne več tako mladega pevca in pevke, ki ima glas, predvsem pa veselje in voljo do prepevanja.

Zato besede predsednika celotnega KUD »Tine Rožanc« Jožeta Perparja niso zvene le prav nič pretirano, ko je ob čestitanju pevcev in pevkam ter njihovem neutrudnemu zborovodnji dejal, da ne dvomi v nadaljnji razvoj ljubiteljskega petja in vsem prisotnim zaželel nasvidenje ob sedemdesetletnici.

Olga Mežan

Priznanje našim članom

Ob dnevu OF je petnajst članov občinske konference ZRVS Ljubljana Center prejelo zaslužena priznanja predsednika republike. Na slovesnosti, ki je bila v prostorih Magistrata aprila letos je predsednik skupščine občine Miro Samardžija podelil: red republike s srebrnim vencem Francu Kačarju, red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem Alojzu Klavsu in Francu Turku, red republike z bronastim vencem Alojzu Žužku, red zaslug za narod s srebrno zvezdo Blažu Matekoviču, red zaslug s srebrnimi meči pa so

prejeli: Marjan Čakš, Jože Čuden, Jože Dobrin, Alojz Gomboc, Veljko Latinčič, Andjelo Maročič in Peter Svetik; medalje za vojaške zasluge pa: Evgen Lanjšček, Klemen Praprotnik in Anton Vidic.

Ob tej priložnosti je predsednik skupščine občine Ljubljana Center v govoru poudaril pomen teh odlikovanj, tako za posameznike kot za organizacijo ZRVS Ljubljana Center kot celoto. V imenu odlikovancev se je za priznanje zahvalil Alojz Klavs.

Tine Arko

Rezultati občinskega prvenstva v atletiki

Tekmovalci za »Atletski pionirski pokal SR Slovenije« in »Mali atletski pokal«, je bilo na stadionu NK Ljubljana v Šiški. Udeležile so se ga vse šole z več kot 400 tekmovalci.

STAREJŠI PIONIRJI: 100 metrov: 1. Lesar – TC 11,7, 2. Jamnik – MV 11,9, 3. Pavčič – TT 12,1, 300 metrov: 1. Orož – PV 41,8, 2. Demšar – TC 43,3, 3. Iskra – PP 44,4.

1000 metrov: 1. Gričar – TC 3:04,5, 2. Čuden – TT 3:04,7, 3. Petrovič – LE 3:07,4.

Višina: 1. Medved – TT 166, 2. Lindič – MV 150, 3. Križaj – JP 145.

Daljšina: 1. Škufca – LE 540, 2. Ambrož – TT 496, 3. Likar – LE 493.

Met krogle: 1. Dubrovski – TT 12,77, 2. Žibert – TC 11,87, 3. Puterle – TC 11,60.

Štafeta 4 krat 100 metrov: 1. Tone Tomšič 49,4, 2. Ledina 51,9, 3. Tone Čufar 52,1, 4. Jože Potrč 52,6, 5. Majda Vrhovnik 53,6, 6. Prežihov Voranc 55,1, 7. Prule 55,2.

EKIPNA UVRSTITEV: 1. Tone Čufar 5649 točk, 2. Ledina 5214 točk, 3. Tone Tomšič 5205 točk, 4. Majda Vrhovnik 4553 točk, 5. Jože Potrč 3840 točk, 5. Prule 3629 točk, 7. Prežihov Voranc 2925 točk.

MLAJŠI PIONIRJI: 60 metrov: finale 1. Tadel – MV 8,1, 2. Močnik – JP 8,5, 3. Urbančič – JP 8,7.

300 metrov: 1. Hanželj – PV 47,4, 2. Justin – PV 47,9, 3. Haliti – TT 48,8.

600 metrov: 1. Plešnar – TT 1:44,4, 2. Ude – LE 1:46,7, 3. Černič – JP 1:50,1.

Višina: 1. Gričar – TC 150, 2. Pokljukar – MV 135, 3. Cukrov – TC 135.

Daljšina: 1. Kuhar – PV 440, 2. Škufca – LE 435, 3. Jarc – PR 417.

Met žogice: 1. Stankovič – PV 49,80, 2. Kraševc – TC 44,80, 3. Rupnik – LE 42,30.

Ekipna uvrstitev: 1. Tone Čufar 3409, 2. Ledina 3218, 3. Majda Vrhovnik 2896, 4. Prežihov voranc 2729, 5. Tone Tomšič 2654, 6. Prule 2597, 7. Jože Potrč 2432.

STAREJŠE PIONIRKE: 100 metrov – finale: 1. Radešček – PR 12,8, 2. Peče – PV 13,1, 3. Magyar – TT 13,7.

300 metrov: 1. Pribakovič – MV 49,2, 2. Lipušček – JP 49,4, 3. Dvoršek – JP 49,5.

600 metrov: 1. Avbelj O. – MV 1:48,4, 2. Avbelj I. – MV 1:50,5, 3. Narobe – PV 1:51,4.

Višina: 1. Albert – LE 135, 2. Justin – PV 135, 3. Šuštaršič – LE 130.

Daljšina: 1. Hočevnar – TC 442, 2. Prošič – LE 428, 3. Meke – TT 426.

Met krogle: 1. Tontič – PV 7,87, 2. Podržaj – TC 7,67, 3. Užarevič – MV 7,65.

Štafeta 4 krat 100 metrov: 1. Ledina 56,2, 2. Tone Tomšič 57,0, 3. Tone Čufar 57,9, 4. Prule 58,0, 5. Prežihov Voranc 58,5, 6. Majda Vrhovnik 59,6, 7. Jože Potrč 59,7.

MLAJŠE PIONIRKE: 60 metrov – finale: 1. Javornik – LE 8,5, 2. Plavc – TT 8,9, 3. Popov – PV 9,3.

300 metrov: 1. Adamič – TC 48,8, 2. Babič – LE 50,9, 3. Mihelič – TT 52,4.

600 metrov: 1. Premik – TT 1:54,5, 2. Dobravec – MV 1:57,6, 3. Luckman – TC 1:59,1.

Višina: 1. Vrečar – JP 130, 2. Zrimšek – TT 125, 3. Rovšek – JP 125.

Daljšina: 1. Škufca – LE 495, 2. Golec – TC 434, 3. Aljančič – LE 398.

Met žogice: 1. Marguč – TT 38,60, 2. Marn – PR 33,80, 3. Novakovič – MC 32,00.

Ekipna uvrstitev – starejše pionirke: 1. Majda Vrhovnik 5960, 2. Prežihov Voranc 5773, 3. Tone Čufar 5481, 4. Tone Tomšič 4581, 5. Prule 4215, 6. Ledina 4027, 7. Jože Potrč 3739.

Ekipna uvrstitev – mlajše pionirke: 1. Tone Tomšič 5108, 2. Tone Čufar 4833, 3. Majda Vrhovnik 4531, 4. Ledina 4529, 5. Prežihov Voranc 4455, 6. Prule 3491, 7. Jože Potrč 3390.

Stoletno prenavljanje

Mesta po vsem svetu si prizadevajo, da ohranijo stare mestne predele s privlačnimi ozkimi ulicami in stavbami, ki govore o načinu življenja in dela majhnih trgovcev, obrtnikov in stanovalcev. Stara mestna jedra predstavljajo v hitrem tempu življenja čedalje večjo vrednoto.

Tudi v naši republici smo se pred časom lotili obnove manjših mest. Za prikupno obnovljeno zunanostjo hiš v Škofji Loki, Kamniku in Izoli živijo prebivalci tudi v boljših stanovanjih.

Zaradi ljudi in zgodovinskih vrednosti se je pred štiri leti tudi samoupravna stanovanjska skupnost Centra zavzela za načrtno prenavljanje stare Ljubljane. Prenovo je začela s posojili, leto dni pa ljubljanci zanjo dajemo del stanovanjskega dinarja od osebnih dohodkov.

V tem času smo obnovili le eno hišo, tri izpraznjene hiše pa že dve leti in pol čakajo na prenavljanje. V prenavljanju smo se zaleteli nepripravljeni, zato nam ne gre od rok. Srečujemo se s pomanjkljivimi načrtovanjem in različnimi problemi, na katere bi morali misliti že pred začetkom prenavljanja.

Pri samoupravni stanovanjski skupnosti ugotavljajo, da stanovanjska zakonodaja ni življenjska, da inšpekcije zahtevajo ob prenavljanju rešitve, ki veljajo za novogradnje, da ima Zavod za spomeniško varstvo premalo strokovnjakov, ki bi v kratkem času pregledali stavbe in predpisali, kaj je vredno ohraniti in česa ne.

Programi stanovanjske skupnosti, komunalne skupnosti in drugih niso usklajeni, zavod za spomeniško varstvo in zavod za raziskavo materiala imata različne poglede in rešitve za prenavljanje, nihče pa niti ne ve, kako prenavljanje vršiti. Ali začeti pri najbolj ogroženih hišah, ali obnoviti neko območje v celoti.

Rezultat takega stihijnega dela pa je, da niti nismo porabili doslej zbranih sredstev za prenavljanje, pa čeprav ugotavljajo

mo, da so premajhna, če bi želeli v doglednem času obnoviti vse hiše. V stari Ljubljani je 319 hiš starejših od 100 let. Z razpoložljivimi sredstvi bi po načrtih, ki jih imamo za obnovo potrebovali 100 let, ob sedanjem tempu pa najbrž kar 3 stoletja...

Zaradi počasnega uresničevanja načrtov dobesedno mečemo denar skozi okno, hiše pa medtem propadajo. Že leta 1961 smo imeli v Ljubljani načrt prenavljanja, ki pa je danes že zastarel zaradi novih predpisov o protipotresni gradnji.

S samim tarnanjem o različnih težavah prav gotovo ne pridemo nikamor. Potrebni so energični ukrepi za spremembo zakonodaje, pospešitev dela zavoda za spomeniško varstvo in izdelavo načrta kompleksne prenavljanja. Zbrati bi morali le različne strokovnjake in organizirati ekipo, ki bi pred začetkom prenavljanja pripravila temeljito študijo (sociološko, arhitekturno in pravno) in uporabila izkušnje drugih. Samo sočasno in usklajeno načrtovanje bi prineslo zaželene rezultate.

Roža Erman